

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și strălăutate:
Pe unu an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Sorisorî nefrancate nu se primesou. — Manuscripte nu se retrămit.

NR. 105.

Luni, Marți 26 Iunie (8 Iulie)

1884.

Nou Abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fôiei nôstre. Abonamentulu: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl. Pentru România și strălăutate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu an 36 franci.

Rogăm pe d-nii abonați ca se binevoiescă a-și reînoui de cu vreme prenumărările pentru ca trâmitemea țiarului să nu se întrerupă. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovă în 25 Iunie (7 Iulie).

Astăzi avem scrieri mai detaliate despre atentatul severșit de Unguri în contra sêmțului național al școlarilor români dela gimnasiulu romano-catolică din Lugoșu.

Se face totu mai multă lumină asupra relațiunilor dintre Maghiari și Români. Fapte, ce se comit în țiu mare, fapte violente și crude dovedescă lumii pe ții ce merge, că cei ce conducă ađi frênele guvernului în regatul s-tului Ștefanu s'au jurat în contra existenței nêmului nostru și lucră cu micu cu mare la stîngerea și asimilarea lui cu rassa maghiară.

De sute și de mii de ori s'a ventilat uestiunea nenorocită a maghiarisărei torțate în foile din întru și din afară și totdeuna s'a dîșu, că poporul maghiar ueste pré puținu numerosu și pré inferioru în cultură, de câtu ca nebunescile stăruințe de asimilare ale conducătorilor lui de ađi s'au mai pôtă avé vr'unu rezultată practică. Totdeuna s'a adausu însu, că uneltirile maghiarismului violentu turbură liniștea populațiunei statului și împiedecă în modu fôrte sêmțitoru dezvoltarea ei pacinică în cultură.

Nu ne temem, că adversarilor neamului nostru le va succede vre-o dată a face din noi Unguri; dér loviri, ce ni le dau mereu în urmărirea temerariului lor planu, ne ustură amar, căci ne pricinuescă grave neajunsuri și mari pierderi.

Nu voim se vorbim aici de legionulu de persecuțiuni de totu felulu, cari fără încetare trebuie să le suferim pentru naționalitatea nôstră; voim se remănem la casulu din Lugoșu.

Care este însēmăntatea lui?

Lugoșulu ueste unu orașu românesc. De șese-spre-șee ani de cându sunt Ungurii la cârmă și de cându esistă așa numita lege pentru egala îndreptărire a naționalităților, guvernulu era dator, în sensulu acestei legi, de a înființă din banii statului celu puținu o școlă secundară cu limba de propunere română în Lugoșu.

Nimicu nu s'a lucrat în privința acêsta și decă guvernății ar fi rămasu la atata era bine; dér ei au mersu mai departe și după ce nu i-a lăsată inima se ne facă unu bine, s'au hotărîtu se ne facă unu mare rău.

În Lugoșu esistă unu gimnasiu maghiar rădicat mai multu din banii Românilor. Lugoșeni cerură ca în acêstu gimnasiu se se propună cum se cade și limba română. Acêsta nu se întâmplă. Numai ca de batjocără se toleră încă cu numele catedra pentru limba română. Acêstu gimnasiu a fostu visitat de unu număr considerabil de școlari români, cari în patria lor, în mijloculu unei populațiuni române erau lipsiți de nutremântulu spiritualu alu studiului limbii române. În desperarea lor ei formară o so-

cietate de lectură cu scopu de a cultivă limba loră maternă.

Asemeni societăți de lectură esistau la tôte gimnasiile încă și pe timpul absolutismului nemțesc, care le toleră. P'atunci nu era lege de naționalitate, dér guvernulu recunoscea existența unei naționalități române și de aceea nu împedecă pe Români în progresulu loră culturalu. Constituționalismulu falsu ungurescu de ađi însu cu tótă legea nu voiesce se recunoscă, că în acêstu statu trăiescă trei milioane de Români.

Décă înainte Maghiarilor Românilu n'are dreptu de a fi în acêstu statu, atunci nu-i mirare, că societatea de lectură a școlarilor români din Lugoșu ueste declarată de „inimică statulu“; nu-i mirare decă cinc școlari se vedu deodată eliminați din gimnasiulu ungurescu și 14 aspru pedepsiți cu note rele, pentru că au cutezat se formeze și se iea parte la o astfel de societate.

Corespondența, ce o publicăm mai jos, ne descrie cu color destulu de vii cele petrecute cu bieții școlari români.

Vre-o douăzeci de tineri strădalnici români se vedu deodată împiedecați în studiulu lor și persecutați pentru că își iubescă cu tótă căldura inimei limba și naționalitatea.

Dér nu numai în Lugoșu, ci și în Clușu, în Alba-Iulia, în Blașu și în tótă țera tinerimea română ueste prigoniță din cauza sentimentului ei naționalu.

Fățu cu acêstă durerosă aparițiune nu putem fi nepăsători. Trebuie să sârim în ajutorulu tinerilor nôstri persecutați. Pentru acum reclamă ajutoru școlarii isgoniți din gimnasiulu ungurescu dela Lugoșu. Români cu stare din Lugoșu și de ori și unde au datoră morală și națională de a îngriji ca acêști tineri se-și pôtă continua studiile la altă școlă și se pôtă căpetă o creștere românescă așa cum pôte folosi mai bine patriei și națiunei române.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Viena, 6 Iulie. — Poetulu Klesheim a murit. — M. Sa prințulu de coronă Rudolf a plecatu er la amedă la Pola, ca se asiste la manevrele flotei.

Tergulu-Muresului, 6 Iulie. — Gabriel Ugron din partida independentă a fostu alesu deputat cu majoritate de 2 voturi.

Toulon, 6 Iulie. — De alaltaeri s'era până er înainte de amedă au murit de coleră 15 persoane.

Marsilia, 6 Iulie. — În nôptea din urmă au fostu șese morți de coleră.

Roma, 6 Iulie. — Dintre lucrătorii italian, cari au sosit din Francia în Saluzzo și au fostu opriti în lazaretu, ca se fie observați, a murit unu individ de coleră asiatică. Unu alu doilea individ a fostu isolat de ceilalți.

Cronica țilei.

Este secretu publică că Max Falk a cheltuit 43,000 fl., cu cele două alegeri din Arad.

Acêstea în Ungaria se numescă alegeri libere!

„Arad és vidéke“ scrie despre alegerile din Arad. Dice că și acolo au strălucit baionetele ca și aiurea; dar cu ocaziunea alegerilor din Arad s'a petrecut și unu lucru până acum ne mai auțitu. Căpitanulu ora-

șului a comandat din cetate 12 tunuri, ca se a pere libertatea alegerilor și casa orașului.

La 1 Iulie n. pela 2 ore d. a. o furtună îngrozitoare cu grindină a distrus frumoșele câmpuri și viile mai multor localități dimprejurulu Timișorei. Furtuna a început la St. Andreiu, s'a întins peste Bessenova nouă și Becichereculu micu, atingend și alte părți. Sēmănturile și viile sunt nimicite totalu.

Datele cele mai noue despre furtuna cu grindină dela Timișora spun, că în unele locuri stratulu de grindină a fost de 1 metru de gros. Casele și coperișele sunt rău stricate, multe găsece au fost ucise; o femeie ce se află pe drumu, neputendu-se adăposti, a fost greu rănită. Viile au suferit atātu de multu, încātu nu numai în anul acêsta, dar nici în anul viitoru nu vor da råde. Timișulu a rupt zăgazurile de lêngă Gattaja, inundand câmpiile.

Ministrulu de comunicațiune și-a terminat planurile privitoare la regularea Porților de feră și a Dunării de sus. Acum se esaminează planurile de cătră unu consiliu tehnic.

Ni se scrie din Șiardu, că Duminecă la 13 Iuliu st. n. junimea română de acolo va aranjă în „Bercu“ o petrecere de veră în scopu filantropic. Prețulu intrării e de familiă 1 fl., de persoană 50 cr.

Asemenea ni se scrie, că junimea română din Reghinulu săsescu și dinprejur va aranjă totu Duminecă în 13 Iulie o petrecere de veră, în sala promenadei din acelu orașu, în folosulu școlii române gr. cat. de acolo. Prețulu intrării e 1 fl. de persoană, 2 fl. de familiă. Ofertele mărinimose se vor chită pe cale țiaristică.

M. Sa împărătesa a dat pentru inundații din Galiția 1500 fl. și pentru cei din Silesia 500 fl. Asemenea a dat archiducele Rainer 500 fl.

Fôia oficială din Pesta publică dispozițiunea, prin care se desființază academia de drept din Sibiu cu data de 16 Noemvre a. t. Auțitori în anul întâiu nu se mai primesc, cei din anul alu doilea până în alu patrulea și pot continua studiile. Acêsta e cea din urmă seriă.

Încetulu cu încetulu, ministrulu Tisza se curăț de totu ce'i stă ca o petră pe inimă!

Joi s'era, spune „Românulu“, la ôrele optu, se adună în clubulu societății „Carpații“, președinții tuturor societăților române din capitală, cari vor voi se participe la serbarea împlinirii primei sute de ani dela revoluțiunea lui Horia și-a lui Cloșca. Se va discută modul serbării și se va procede la alcătuirea unui comitetu conducătoru.

„L'Independance roumaine“ comunică, că cabinetulu s'a reconstituit astfel: d. I. Brătianu cedază portofoliulu rășboiului d-lui generalu St. Fălcoianu și înlocuesce la interne pe d. Chițu, care trece la instrucțiunea publică. D. Aurelianu se retrage, ér d. Câmpianu rămâne totu la domenii. În privința portofoliului de justiță se vorbesce, că se va da d-lui Fleva, primarul capitalei. Esternele rămân totu în mânilor d-lui Dem. Sturza. Causa care ar fi hotărîtu pe d. I. Brătianu se nu introducă elemente străine în cabinetu, ar fi amânarea sigură a conferinții din Londra.

Consiliulu de administrațiune alu societății căilor ferate Lemberg-Cernăuți-Jasi a dat pentru inundații din Galiția 4000 fl.

După cele din urmă dispozițiuni, regele s'erbesc Milan va sosi pe la sfârșitul lui Augustu în Viena, de unde, după o consultare cu medicii, se va duce la vr'o localitate de băi.

Din Sofia se scrie, că agenții diplomatici ai Germaniei, Angliei, Austro-Ungariei, Rusiei și României au plecat la Terno. Reprezentanții Francei, Italiei și Greciei au rămas în Sofia.

*
În urma turburărilor din Nişni-Nowgorod, numeroase familii jidovesci din Podolia, Litvania și Polonia răsărită au emigrat în America.

Mereu numai înainte!

*
În Gerona (Spania) au fost executat la 27 Iunie comandantul Ramon Hernandez și locotenentul Ramon Belleș Cassanovas, condamnați la moarte ca rebeli. Pe mâne vom da amănunte.

Representațiunea.

Archiepescopia greco-orientală română din Transilvania, votată în sinodul arhiepiscopesc din anul curînt în chestiunea ajutorului de stat.

Escelența Văstră! domnule Ministru!

Cu profundă durere a vădută acestu sinodul din înaltul emisă ală Escelenței Văstre de dto 18 Ianuarie a. c. Nr. 77 Pres., precum și din statutul alăturat la acela, nouele măsuri ce le-ați luat cu privire la ajutorul de stat de 24,000 fl. anual, menit dintru început pentru ameliorarea subsistenței preoției din arhiepescopia gr. or. română din Transilvania.

Escelența Văstră! Sôrtea bisericii gr. or. române din Ungaria și Transilvania, precum dovedește istoria patriei noastre, a fostu seculi întregi cea mai tristă. Scôsă afară și eschisă din barierele constituției, lipsită de toate beneficiile statului, și în contra sublimului principiu evanghelic al iubirii poreclită de biserică tolerată între celelalte biserici creștinesce recepte, această biserică din sarcina atătoru împrejurară vitrige, în decursul multor seculi, în loc de a se pute desvoltă, a fostu condamnată numai a vegeta; ăr deosebi clerul ei nu numai că a rămas lipsit de toate beneficiile și favorurile, de care se bucură clerul celorlalte biserici, ci timp îndelungat a fostu subordinat în cele materiale și disciplinare altoru cleruri din patriă.

Urmarea firăscă a acestei triste situației a fostu, că biserică această nici pe departe nu a putut desvoltă aceea activitate salutară în favorul credincioșilor săi, carea după instituțiile ei canonice este chemată a o desvoltă, ci a trebuit seculi întregi să se consume toate puterile numai în lupta cea grea, aprăpe desperată, pentru existența sa.

Cu toate acestea însă, martoră ne este istoria, această biserică cu clerul și poporul său a păstrat în toate timpurile nemeștată credința sa către pământul cel sacrat al patriei și către augustii domnitori ai aceleia, emulându în credință, loialitate și devotament cu oricare din bisericile favorite de sôrte, și aducându pentru fericirea patriei jertfele cele mai grele.

De bună sêmă această iconă tristă a bisericii noastre o a avut în privirea sa părintescă și îngrijitoare Maiestatea Sa cesară și regiă apostolică, cându în era nouă a egalității naționale și confesionale, între alte acte de pre înaltă grație, pe cari biserică noastră cu pietate și devotament le-a imprimat pentru totdeauna în memoria sa la pre umiltele cereri ale fericitului arhiepiscop și metropolit Andrei B. de Șaguna, se îndură pre grațiosu, a acorda prin p. n. rezoluțiune din 29 Maiu 1861 pe sêmă preoției din diecesă mai târziu arhiepescopia Transilvaniei unu ajutor de 24,000 fl., și pentru seminarul arhiepiscopesc de 1000 fl., cu totul 25,000 fl., din visteria statului, totodată distribuirea acestui p. n. ajutor se îndură Maiestatea Sa a o încredința în modul cel mai generos însăși bisericii, adevărată autoritate bisericească, pe lângă condițiunea de a împărtași pe preoții mireni cu ajutoare de 50—100 fl., ăr pe protopresbiteri până la 200 fl., rezervându-se guvernului Maiestății Sale numai controlarea distribuiri în sensul p. n. rezoluției.

Astfelu acestu ajutor se ridică dela anul nimitu tot-deuna la 29 Maiu și se distribu în modul prefiptu, fără ca guvernul statului să fie pretinsu vre-o ingerență în această cauză, decâtu esaminarea esactorală a rațiunii și așternut, și biserică în lipsele sale cele nenumărate conta cu totă mulțămirea și liniștea sufletăscă la acestu ajutor, tocmai în sensul p. n. rezoluției, ca la unu ajutor permanent asiguratu pentru tot-deuna în favorul preoției sale celei atătu de lipsite și avasate la densusul.

Durere! mângăarea bisericii nu dură mult; căci de abia se restituise constituțiunea patriei noastre și se regulaseră pe bazele nouă cele mai urgente afaceri ale statului: și etă dintr'odată, fără de nici o cauză palpabilă, și fără de a fi fostu ea prealabilu ascultată, biserică fu surprinsă prin înaltul emisă ală Escelenței Văstre dto. 8 Octombrie 1875 Nr. 23,435, după care rezoluțiunea preainaltă din anul 1861 la propunerea ministerială fu esențialu modificată prin o altă rezoluțiune pre înaltă din 22 Septembrie 1875 și încă în defavorul bisericii și al preoției noastre; pentrucă: 1. prin dispozițiunea, ca numai restul rămasu neîmpărțit din partea ministrului să se potă transpune arhiepiscopului, distribuira ajutorului se ia dela autoritatea bisericească și se concrede ministrului de culte și instrucțiune publică, ăr prin această

nu numai se închide autorității bisericești drumul de a pute provede din acestu ajutor pre preoții săi după lipsa, cualificațiunea și meritul lor, dar tot-deodată se jignesce într'unu modu foarte simțibilu autonomia acestei bisericești, garantată prin statutul organicu, sancționatu de Maiestatea Sa cesară și regiă-apostolică; și 2. împărțirea dintrênsul se estinde și asupra comunelor bisericești din arhiepescopia, și încă cu cuote nelimitate, deși propriamente prin subsidiarea preoților se subsidiază mediati și comunele bisericești respective.

De aceea celu emisă ală Escelenței Văstre a trebuit să producă, și faptele a și produsu, în sinul bisericești noastre o profundă consternațiune și justă durere, și aceste se potențară încă prin aceea, că Escelența Văstră, cu atribuirea de putere retroactivă, aplicară deja și pentru anul 1875 dispozițiunile acelei p. n. rezoluției, apoi prin rescriptul dto 14 Ianuarie 1876 Nr. 170 cerurăți, a Vi se așterne în viitoru toate petițiunile preoților, cari ar fi încursu în acestu obiectu la consistoriu, ăr la 1878 la budgetu se reduce ajutorul cu 5%, ba chiar în parlamentu se aușiră voci ponderose pledându pentru totala lui ștergere din budgetul țerii, totu semne rele pentru această dotațiune a clerului nostru!

În urmarea acestora consistoriul nostru își ținu de datorință a promova cauza această, ca o afacere de mare importanță, la sinodul din anul 1877, și acela încă atunci însărcină pe episcopul a face pașii de lipsă pentru susținerea p. n. rezoluției dela 1861, ăr în sesiunea dela 1877 ocupându-se din nou de această cauză a concludu în ședința sa dela 6 (18) Aprilu alu acelu anu trimiterea unei deputații sub conducerea arhiepiscopului și mitropolitului la Maiestatea Sa cesară și regiă-apostolică cu pre umilte rugare: ca Maiestatea Sa să se îndure pre grațiosu a ordona ca dotațiunea anuală de stat de 24,000 fl. pe partea clerului arhiepiscopesc să se distribu totdeuna și întru toate conformu p. n. rezoluției dela 29 Maiu 1861, și decă capul bisericești n'a efaptuit încă nici până acum misiunea primită dela sinodul, cauză a fostu, că între împrejurarile de atunci și de atunci încôce încă n'au putut afla momentul oportunu pentru densusa.

Într'aceia lucrul luă o față și mai posomorită, o direcțiune și mai păgubitoare pentru biserică și preoțiunea noastră, căci anul curentu ne aduse o nouă surprindere și mai amară. Și adevărat: prin emisul dto 18 Ianuarie a. c. Nr. 77 Pres. Escelența Văstră aduceți la cunoștința arhiepiscopului nostru, că pe baza p. n. rezoluției dela 22 Septembrie 1875 ați dispus elaborarea unui statut, pentru procedura ce are să se observe în viitoru la distribuira ajutorului de stat, menit pentru preoții și comunele bisericești din Metropolia gr. or. română a Transilvaniei, care-le subșternedu-lu spre în aprobare, Maiestatea Sa ces. și ap. reg. s'a îndurat pre grațiosu a-lu aproba prin p. n. rezoluțiune dto. Gödöl 15 Decembrie 1883.

Titlul acestui statut este: »Statut despre modalitatea cum are să se distribu în viitoru ajutorul de stat ce se va da preoților și comunelor bisericești din metropolia gr. or. română din Transilvania, ăr în textu, și anume în alineea primă se țice, că ajutorul de 25,000 fl. compete Metropoliei române gr. or. din Transilvania, ăr apoi în alineea a patra se pune în vedere, că suma, care pe baza petițiilor încurse din ori-ce cauză nu s'ar distribu, cu finea anului o va întrebuița ministerul de culte și instrucțiune publică spre alte lipse bisericești de ale Metropoliei.»

Făț de unu act atătu de ponderos, care este menit a produce nemulțămirea, seu a șgudui drepturile constituționale ale unei bisericești din cele mai vechi în statul nostru, nimenu n'ar fi permis a presupune, că celu act n'ar fi prelucratu cu totă serioșitatea, seu că dora acela s'ar fi supus pre înaltei aprobări cu greșell de penă; decă după textul acestor mai nouă dispoziții s'ar pute crede, că ele nu privesc pe arhiepescopia noastră; căci această conformu art. de lege IX din 1868 § 2 nu este Metropolia, ci arhiepescopia, ăr metropolia gr. or. română din Transilvania nu există, ci metropolia gr. or. română se compune din arhiepescopia Transilvană și din toate diecesele gr. or. române din Ungaria.

Considerându însă că metropolia gr. or. română ca atare nu a avut și nu are nici o dotațiune dela stat, cu toate defectele sale stilare trebuie se credem, că atătu înaltul emisă ală Escelenței Văstre cătu și statutul alăturat aceluia privesc pe arhiepescopia noastră.

După acestu statut — ca să trecem peste alte dispoziții mai speciale ale lui — distribuira ajutorului în chestiune se ia cu totul din mânele autorității bisericești și se concrede ministrului, ba votul autorității bisericești în această cauză eminentu bisericească se reduce la o informațiune fără valoare, de carea ministrul nu este legat, ci după buna plăcere sa o pote considera seu eventualu și ignora de totu.

Va urma.

Politica lui Gladstone.

Poporele sunt schimbătoare ca vremea. Cătu de înfuriat și de necăjit erau flegmaticii Anglesii înainte cu câteva zile asupra lui Gladstone pentru politica sa cea zăpăcită în Egipt și cum se arată ei astăzi către el! Acum două săptămâni opiniunea publică era alarmată în contra cancelarului britanic, ba nu lipsia mult și partida sa era p'aci să-lu părăsescă. Ei bine! ce minun s'au întemplat de s'a produsu o schimbare atătu de colosală în spiritele nemulțămite ale Anglesilor. Nici arangiamenul cu Franța nici convocarea conferinței în chestiunea egiptenă ci numai propria dibăciă a lui Gladstone a produsu acestu rezultat.

Tocmai zăpăcela, în care se află în chestiunea Egiptului l'a făcutu pe Gladstone să conchieme conferința, care este dovada cea mai clară, că politica sa în Egipt a făcutu unu mare fiasc. Dar cu atătu este mai de admirat, că a știut să se recăștice inimile Anglesilor și să paralizeze votul de blam, ce-lu pregătise opozițiunea în camera comunelor. Chiar prin aceea, că parlamentul a amănat discuțiunea asupra votului de blam, a triumfat Gladstone. Lovitura cea mai teribilă a datu densusu opozițiunii prin prezentarea proiectului pentru reformarea legii electorale, în timpul acela, cându îl amenință cel mai mare pericol din cauza politice sale greșite în Egipt, aduse în cameră proiectul pentru îmbunătățirea legii electorale. Proiectul acesta a fostu pretinsu și aprobatu de întreaga partidă liberală, elu o mulțami într'unu grad mare și ocupă interesul cercurilor politice afară din parlament și îi dădu ministrului față de opozițiune o pavăză, cu care se apără în contra săgeților ei. Parlamentul a primitu legea pentru reforma electorală fără de nici o contradicere.

Acăsta este cauza, pentru care poporul anglesu și-a schimbatu părerea sa față de Gladstone într'unu timp atătu de scurt.

Astăzi Gladstone nu mai este bărbatul condamnat, ci totu Anglesul privește în densusu pe părintele și luptătorul unei reforme electorale, care dă la sute de mii de cetățeni, drepturi politice, de cari până aici erau despoiați. Camera lordilor față de apucătura cea dibăce a lui Gladstone se află în cea mai mare perplexitate și nu va ave încătrău, ci va trebui să primescă și elu legea pentru reforma electorală, decă nu vră să se facă de ură cu totă Anglia.

Prigonirea gimnasiștilor români în Lugoșu.

Lugoșu, 3 Iulie 1884.

Comedia începută cu școlarii români dela gimnasiul ungurescu rom. cat. încă la 27 Februarie a. c. abia în zilele trecute s'a terminat. În demința zilei de 25 Iunie a. c. toți studenții și corul profesoralu erau adunați în sala gimnasiului de aici. Directorele gimnasiului luându cuvântul, arată mai întâiu în o vorbire — pre cătu de lungă pre atătu de măgulitoare pentru patrioții Maghiari — scopul pentru care s'au adunat, facu istoricul faptei »nepatriotice, ce ar fi sevărșit o studenții români; și în fine ceti ordonanța ministerului de culte și instrucțiune publică cu data 13 Iunie a. c. Nr. 18,448, în urmarea căreia Ioan Lupulescu și Ștefan Lipovanu, școlari în clasa VI gimn., apoi Ioan Popoviciu și Victor Vladu, școlari în clasa a IV-a gimn., pentru că au participat ca membri la o societate »neertată, ăr față de profesori au manifestat o »purtare provocătoare (kihivó magartatás) se eschid pentru tot-deuna dela gimnasiul romano-catolic maghiar din loc. Alți 14 studenți români mai puțin vinovați (kevesbbé vétkes) totu în această afacere au căpătat din purtare morală notă rea. Pre Zenobiu Moise însă studentu în clasa a IV-a gimn. corul profesoralu după buna sa chipzuclă, nu din porunca ministerială, a aflatu de bine a-lu eschide din acestu institutu, dăr nu dăr pentru vre-o cauză ponderosă, nu, ferescă D-șeu, ci numai și numai din considerațiuni patriotice — după cum țicéu densusu — sub prețesc, că ar fi unu copilu periculosu, și că . . . veți Dômne, nu s'ar fi purtat după așteptarea și gustul D-lor profesori. De sine se înțelege, că gustul D-lor profesori dela acestu gimnasiu e de totu straniu și foarte cu greu e în stare cineva a li-lu află; cu atătu mai puțin însă școlarii români și chiar în țiu de astăzi.

Bine să ne însemnămu însă, că atătu Zenobiu Moise, cătu și ceilalți mai susu amintiți au fostu școlari bun, tot-deuna cu purtare morală esemplară, și totuși n'au putut intră în grația D-lor profesori și nu le-au putut află gustul D-nealor; și nici nu e mirare, pentru că numai aceea nu le pote intră D-lor profesori în cap, că cum se fie cu puțină, ca unu studentu român în gimnasiu ungurescu să mai ceteze a vorbi românește, ba, ce e mai mult, să mai îndrănescă aș cultivă dulcea sa limbă ereșită dela mamă-sa.

Destul că 5 tineri români sunt eschisi, alți 14 au căpătat din purtare morală notă rea și astăzi s'ar

manii cu toții sunt constrinși a părăsi institutul rēdicit și susținut din crunta sudore a moșilor și părinților lor. Și ore pentru ce? Ecă așa din simplul motiv, că fiind fii de Român și ca atari con-cii de naționalitatea lor, au cutezat s'ermanii — a ține o ședință publică, cu scopul de a arăta și publicului estern progresul făcut pe tărîmul literar. Venind acest lucru la cunoștința D-lor profesori dela gimnasiul de aici, îndată l'au timbrat de-o faptă nepatriotică și conjurătoare în contra întregității statului maghiar și a. și în fanatismul lor au mers până acolo încât pe toți scolarii cari au participat la acel act nevinovat i-au tras în cercetare, ba nu s'au mulțămît numai cu atata i-au negrit la ministru, descriindu-i ca pe totu atăți Daco-româniști, trădători de patriă, rēi patrioți și contrari ideii de stat maghiar, cerend că se incuviințeze eschiderea lor dela gimnasiul de aici. Ministrul a incuviințat cererea lor și s'ermanii scolari romani sunt astrinși s'au întrerupe continuarea studiilor din lipsa mijloacelor materiale, s'au a lua lumea în cap trecend peste frontiera.

Ar fi însă pagubă după atatea talente frumoase s' rămână nedesvoltate, s'au s' le perdem pentru totu deuna din s'enu nostru, de aceea prē cred că intelegința romană din Lugos nu va pregeta de a întinde nefericiților scolari romani eschiși de la acest gimnasiu, totu ajutorul posibil, pentru ca s' se și potă continua studie și mai departe la altu gimnasiu din patriă.

Etă, stimate D-le redactoru, modelu de dragoste și iubire părintescă a profesorilor din Lugos față cu tinerii romani, cu a căroră educare au fostu incredințat.

Acum pot fi liniștiți, căci au scăpatu de olachii ce s'elbatic — după cum îi numiau — de daco-romaniști, și neonturbați, potă cânta în cor cu perciunații unghurisați imnul lui Kossuth în gimnasiul susținut de pe spatele bietului opincaru român.

Ilu voru cânta până la o vreme... — d —

In cauza trădării din Arad.

Din comitatul Aradului Iuliu.

D. Deseanu, în epistola D-sale publicată în „Gazeta” Nr. 98 a. c., dă nisce informațiuni, cari sunt mare parte lipite de adevăr. Dăcă ar fi făcutu o acestă unu omu mai de rēndu, care adecă nu se ține a fi conducătoru „național”, amu tăcē. D-lui Deseanu însă nu-i putem iertă s' scrie minciuni, s' imbecile lumea cu apă rece, fără a-i face unele observări în o causă atātu de momentuoasă.

D-sa afirmă că e faptu publicu, cumcă d. Beleşu și Gurbanu în conferințe ulterioare ținute în cercurile Radna și Iosășelū, au declarat că primesc candidatura pe basa programei naționale din Sibiu.

Ne ierte D. Deseanu, că n'are dreptate. D. Gurbanu în cuvântarea sa de programă n'a amintit nimic despre vr'o programă națională. Chiar viitoristul Constantin a făcutu mai mult în darea sa de sēmă. D. Constantini a amintit cel puțin, că au format și denșii o programă, ba încă și a cetit'o și esplicat'o inaintea alegătorilor. Ce a ăisus însă d. Gurbanu? A ăisus, că Românii din comitatul Aradului s'au alăturat la partida liberală maghiară, mai mult încă: s'au contopit cu totul în aceea, (propriele cuvinte ale d. Gurbanu rostite în limba maghiară, în urma căroră a fostu tare aplaudat de jidovime.)

Cându o dară Românii din comitatul Aradului s'au contopit cu totul cu partida maghiară, mai potă fi vorbă aici și de partida română națională?

„Cine se potă opune voinței poporului,” dize D. Deseanu. La aceste forte la locu îi rēspunde „Gazeta” dicens, că dumnealorū conducătorii sunt, cari facu curentul. Ce? Tabajdy și supușii s'ei s' ne formeze noue Românilor partidă națională?

Dăcă d. Deseanu ar fi ăisus, că „voința poporului” nu se potă manifesta, că vocea lui e sugrumată prin forță de cei dela putere și că forței nu ne putem opune, cuvintele sale ar fi mai avut unu înțelesu ore care.

Ne sunt în memoriă și ne voru fi în veci cele întemplate la alegerile din Bocșa și Cehul Selagiului din anul acesta. Despre cele întemplate în Cehul Selagiului chiar o foie maghiară află că nu e nici mai multu și mai puțin de câtu o vătămăre națională. Eră la alegerea din Bocșa însuși „Viitorul” constat, că ni s'au scipit drepurile.

Dar sunt aceste vătămări naționale, și răpiri de drepturi, suficiente a ne face s' ne retragem din luptă, și încă s' ne aruncăm chiar în ghiarele uliului? Credeți că nu, și ori care Român bine simțitoru credu dize așa.

N'am voit și nu voiesc s' ofensez pe nimenea. Înspirat aici numai fapte.

Unu alegătoru.

Correspondența noastră din Comitete.

Sighișora, 3 Iuliu 1884 st. n.

Duminecă în 19 (29) Iuliu amu avutu plăcerea de a fi față la examenul de vară în scola elementară gr. or. română din această urbe. ținut sub presiul și conducerea Rev. Domnū adm. protopresbiteralū Demetriu Moldovanu, ca comisariu consistorialū,

Comuna bisericescă română Sighișora, se bucură numai de-o scola poporală modestă de trei clase, cu trei învățători. De-și populaținea română este numărōsă, și pruncii obligați a cerceta scola ajungu numărul de aproape 200 copii de ambele sexe, totuș comunei până acum nu-ia succesu a înființa măcaru o scola normală cu 4 clase, din care scolarii mai talentați și cu stare mai bunicică aru potă trece de dreptul în gimnasiu, iar alții aru potă s' se aplice la vre-o meseria, etc. Causa acestei stări triste nu este de a se căuta nici în indolența populaținei, nici în lipsa de activitate a conducătorilor ei eclesiastici și mireni. Aceștia din contră au făcutu totu ce le-a fostu posibil, mai vērtoș de unu șir de ani încōce. — Relațiunile sociale ale populaținei române sunt însă din capul locului astfelu, ca numai forte încet s' potă pași spre perfecționarea aședmintorū ei culturale. — Numai unu număr relativ micu se află cu locuința în orașu ca meseriași, proprietari de case și de economii; ceilalți trăiesc ca lucrători ăileri cu câștigu forte modestu. O parte forte însemnată a populaținei române este imprăștiată pe întregu vastul hotarū alū comunei politice, — ca cultivatori de pământuri luate în arēndă de la proprietarii de naționalitate sāsescă, pe unde locuesc isoțati impreună cu familiile lor. —

Se înțelege deci, că cercetarea scōlei din partea copiilor mai frageți nu potă fi numai promptă. — Scindū aceste am fostu plăcutu impresionat de rēspunsurile copiilor din tōte trei clasele și din tōte obiectele, în caru au fostu instruiți. — Presentii au fostu vre-o 143 scolari, băeți și fetețe. La examenu a asistat aproape tōtă intelegința română de aici, unu număr de dame din locu și în fine, — pe lângă reprezentanții comunei bisericesci, — mulți părinți și multe rudenii ale pruncilor, cari după încheierea solemnității au exprimat D-lui protopresbiteru și D-lorū învățătorū profunda lor mulțămire cu rezultatul mōncei D-lorū de peste anul scolasticu espiratū.

Ce bine ar fi, dacă ven. consistoriu metropolitanu din Sibiu ar manifesta pentru scola confesională de aici unu interesu mai viu, ajutându-o s' se potă ridica succesive la o scola normală de 4 clase, — cu 2 clase reale, — în care fruntea pruncilor din comunele rurale situate în giurulū Sighișorei — a cărorū părinți ar dori desvoltarea adraselor lor la o cultură mai perfectă, — ar pută cu inlesnire intra în clasa a doua ori a 3-ia și a merge mai departe spre a deveni apți pentru gimnasiu, pentru vocaționu de dirigătorii comunale, ori pentru învățarea de meserii. —

F.

Bistrița în Iuliu 1884.

(Urmare și fine din Nr. 104).

Scola de fetețe ev. luterană și fetețele române. Gimnasiul ev. luteran și studenții romani.

Scola de fetețe ev. luterană de aici cu 8 clase numeră între elevele sale mai multe fetețe române. N'avem s' dicens decātu laudă pentru părinții, cari voiesc a-și cresce fetețele la scola de aici, ca s' învețe limba germană, ca una din cele mai culte limbe moderne. Nu totu așa ne putem exprima față cu domni profesori dela acea scola încātu privește respectul cătră fetețele române și prin urmare cătră naținea, din care ele facu parte. Și în anii trecuți se plângēu fetețele române din acea scola, că unul din profesorii lor are delicateța a se exprima despre Românii „(Walachen)”, că sunt unu popor „necultu” (roh), „hoțu”, „tăciunarū” și alte epitețe de acestea puțin măgulitoare sēmțului național al tinerelor mlădițe. În anul acesta însă avurăm parte a ceti în caietele copilelor pare-mi-se din clasa a III-a unu pasagiu dictat de profesorū, care sună: „Inainte de acestă cu vr'o 700 de ani, când veniră Sașii în Transilvania, în ostul și sudul acestei țeri locuia poporul valachū, pe atunci încă s'elbaticu. Acestu popor mănca carne viuă și bea sângele animalelor s'elbaticē.” etc.

Se dize, că acestă descriere istorică-patriotică se află într'unu opu istoricu, că prin urmare este produsul cercetărilor unui învățat istoricu sāsesc și așa dera meritul domn. prof. de aici este numai acela că l'a căutat anume și l'a întrebuințat în scola ca materialu de propunere spre vătămarea sēmțului de mândria națională alū fetețelor române. Ar fi de dorit, ca confrății și compatrioții Sași s' ne cruce cu astfelu de caracterisări necalificabile chiar în interesul reputaținei lor de popor cultu, dacă, nu știu, care învățat deșchiat alū lor, a luat întru nimic a mistifica astfelu adevărul istoricu.

Ce bine ar fi dacă am avē institutele nostre naționale, în cari s' ne crescemu fitețole mame și s' ne suferim atata insultă la numele nostru. Dar bine a ăisus înțeleptul Horațiu: „Pauperies jubet quidquid et facere et pati.” Nu s'ar putē însă institui măcaru o catedră de limba română pentru scola de fetețe și pentru gimnasiu, care asemenea este cercetat de unu număr considerabil de tineri romani? La gimnasiile confes. rom. cat. se află asemeni catedre, așa în Clușiu, Baia-mare, Szigeth, Satu-mare, Lugos etc. Ar fi de dorit, ca în interesul culturei naționale s' ia inițiativa s'au „Asociaținea transilvană” s'au alt-cine-va căruia îi dă mână și în intelegere cu respectiva confesiune, care susține scolile acestē s' pună baze unei catedre de limba și literatura română pentru fetețele române și studenții romani, alū cărorū numărū la gim. localū ev. refor. se urcă peste trei-șeci. Căci acestă ar aduce folosul nespūs nu numai noue Românilor, ci în aceiași măsură ar profită din acestă și susținătorii ăiselor scōle, pentru-că avēndu ocaziunea de-a învăța și limba maternă în aceste

scoli, fără indoielă numărul fetețelor române, precum și alū studenților romani s'ar duplică și triplică la aceste scōle, și astfel ar câștigă în mijloce de susținere. Dăcă s'ar mai desbrăca contrații Sași de exclusivismul lor ruginit, o asemenea intelegere s'ar putē face cu ei și acestă ar contribui nu puțin la consolidarea legăturii de frățietate și bună intelegere, de care chiar în timpul acesta avēmu atata lipsă și noi și ei. Ar fi timpul s'upremu, ca s' ne apucăm de lucru și s' ne stăm cu o activitate febilă pentru întărirea lor și nimicirea noastră!

I. S.

De sub Mezeșu 1 Iuliu.

Stimate d-le Redactoru!

Din ținutul Selagiului cu data 23 Iuliu st. n. 1884 a apărut o corespondință în prețitul Dvostre ăiaru cu subscrierea „Nația pasivistă”, în care mie fostul delegatū la Sibiu A. V. imi face grave imputări, față de caru Ve rog s' binevoiti a publica următoarele reflesii:

Amintita corespondință dize: „Fie-cărui alegătoru i-s'au împărțit câte 2 fl. v. a., și între cei cu mai mare influință și mai multu, ba unuia i-a scăpatu vorba din gură cătră scriitorul acestor rēnduri, că fostu delegatū la conferința din Sibiu d. A. V. a datu o chitanță despre 20 fl. v. a. la unu d. notarū pentru banii ce i-a primitu cu ocaziunea alegerii.”

Imi pare rēu, că d-ta „nația pasivistă” așa curēndu ai datu credēmēntu acelei gure sparte. Cei, cari nu mē cunosc, potē își voru crede; cari însă mē cunosc, suntu convinsu, că voru fi trasu la indoielă cuvintele d-tale, sciindū că, nu cu 20 fl., dēr nici cu de șeci de ori atata nu potē s' mē vëndu convințiunile mele.

Dize corespondentul mai departe: „Ce e dreptu, d. delegatū dela Sibiu A. V. în persoană n'a participat la alegere, ci numai a ademenit pe alții, chiar și prin epistole etc.” D-nul meu, ca s' cunosc și relațiunile mele individuale, își spun că: inainte de alegere, unu colegu și amicū alū meu i-am trimis o epistolă, în care i-am descriu starea lucrului și în care i-am amintit și despre o telegramă, ce se referia la alegere. Acestu individū însă a fostu numai unu și numai o epistolă i-am scris. D-ta însă amintesc de ademeniri și de epistole, de caru eu nu știu nimic, și cari înviniri ale D-tale cu tōtă indignaținea le resping.

Mi concede însă D-lū meu — deși potē mai bētrānū decât mine, — a-ți da acelū consiliu amicalū, ca în viitoriu, nu gură, ci fapte naționale s' dovedim.

A. V.

fostu delegatū la Sibiu.

Diverse.

Romānul și Maghiarul. — Ingamții Unguri din

Lugos, după ce au distrus cu armele minciunii „fortăreța daco-română”: Societatea de lectură a studenților romani din acel oraș, nu apostrofau pe Românii decātu cu cuvintele: „Valachū s'elbaticu!” cuvinte ce arată că de departe a ajunsu cultura unghurescă. Studenții romani așidind că voru fi eliminați din liceu, nu numai că nu se intristară, dar, conscii de nevinovăția lor mergēu veseli pe drum și rēspundēu cu demnitate la cuvintele batjocoritoare ce le adresau „cultivații” Unguri. Într'o ăi unu studentu român, purtându cu sine unu bastonū, întelni unu studentu unghuru cu cărțile subțioră. — „De ce porți bastonū ca studentu?” îl întrebă Ungurul. — „Iartă-mē, ăise cu unu zimbetu ironicu Românul, știu că calcu legea, dar trebuie să mē apērū, dacă vr'unu căne unghuresc s'ar încercă să mē rupă.” Ungurul se uită lungu la Românul. — „Dar ce? n'ai mai vēdutu omeni?” îl întrebă Românul. La acestă întrebare Ungurul îl apostrofă cu cuvintele: „Valachū s'elbaticu!” Românul îi rēspunde printr'unu risu plinu de batjocură. A doua ăi erăși se întelniră cei doi studenți. Românul se opri în locu și, uitându-se la Unguru, începū a-și continua risul din ăia trecută. — „Dar ce? n'ai mai vēdutu omeni?” îl întrebă acum Ungurul. — „Ba da, cum nu?” rēspunde Românul, dar mageri până în momentul acesta n'am vēdutu ađi.” Ungurul își pleoști urechile și plecă bolborosind unghuresce.

Diploma de maturitate. — În părțile de dincolo de Dunăre ale Ungariei. — Unu părinte dize: „Vē rog s' mē dai unu Testimoniu de maturitate (bacalaureatū) pentru fiulū meu.” I se rēspunde: „100 fl.” Părintele: „Vē rog, dai-mi și pentru mine unu.” I se rēspunde erăși: „încă 100 fl.” Părintele: „Dați-mi unu și pentru vizițiulū meu.” Rēspunsu: „încă 100 fl.” Părintele: „Și unu pentru calulū meu!” Rēspunsu: „Scusați domnule! Pentru cai nu dăm, numai pentru — mageri.”

NECROLOGU. — Părintele ieromonachū Ghermanū Bogdanū, fostu capelanū arhiepiscopescū și inspectoru seminarialū, iar acum în urmă administratoru parochialū în Zizinū, a încetat din viață Vineri la 15 Iunie și s'a imormētatū Duminecă în 17 Iunie. Se știe, că defunctul a imormētatū, conformu testamentului pe fostul metropolitū Andreiu.

Fie'i țerēna ușoră și memoria binecuvēntată.

Familia Babarczy și Kászony ne face cunoscutū mōrtea Mariei Babarzy, născ. Kászony, în etate de 27 de ani, în Seps-St. György. Rēmășițele mortuare, aduse în Brașovū, au fostu imormētate ađi.

Fie'i țerina ușoră!

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

VII. Raționiu.

despre contribuțiile în urma Apelului încurse în favoarea fondului pentru înființarea unei școli române de fete în Clușiu*).

De la ultimul nostru raționiu încôce, carele fu publicat în Nr. 4 a. c. alți prețuței „Gaz. Trans.” cu recunoștință venim subscrișii a împărțășii on. publică că ne mai sosiră următoarele generose contribuiri pentru scopul cultural-național românesc, ce-l urmărim:

a) Pe lista Nr. 656 prin d. protopop gr. c. în Kövagh Georgiu Leucția: de la d-sa 2 fl., d. preot gr. c. în Kis-Totfalu Andreiu Lazin 2 fl., d. preot gr. c. în Felső-Derna Petru Pop 2 fl. Suma 6 fl. v. a.

b) Pe lista Nr. 773 prin d. paroch gr. c. în Reteg 50 cr., d. Ioan Goron preot în Cusdriora 50 cr., d. Ioan Roșu învățător în Lelesci 15 cr., d. Alexandru Ciceuan în F. Orbo 10 cr., d. Ioan Silași paroch în Seplaru 10 cr., d. Gabr. Mureșan învă-

țător în Cheșeu 20 cr., Vas. Monastoreanu învățător în Cusdriora 20 cr., Maria Mărgineanu, soră preotesei din Reteg 50 cr. Suma 3 fl. 25 cr.

c) Pe lista nr. 100 prin on. oficiu protopopescu al Cătinei p. t. dd.: Basiliu Iustianu preot în Naoiu 2 fl., (deciharându-se de membru ord.) 2 fl., Andreiu Voda preot în Ormenișu 1 fl., Ioan Pop în Visuia 1 fl., Petru Rusu paroch și protop. onor. în Chiciudu 1 fl., Olimpiada Barbulescu nasc. Pop în Săn-Mihaiulu de Câmpia 2., (deciharându-se de membră ord.) Angelu Nicolae în Săn-Mihaiulu de Câmpia 1 fl., Vasiliu Radu acoloși 1 fl., Lazaru Stupineanu în Fiscutu 1 fl., Basiliu Danila paroch gr. c. în Budatelecu 1 fl., Ioan Chiciudeanu în Țagulū-mare 1 fl., Georgiu Florianu în Balda 1 fl., Alexandru Maioru în Șermașiu 1., Ioan Micu în Șermășelū 1 fl., Stefanu Colceriu în Dombu 1 fl., Suma 16 fl., v. a.

d) Pe lista Nr. 102 prin on. oficiu protopopescu al Clușului: din Temeșului sășescu colectați de m. o.

d. paroch și protop. onor. Nicolau Pop din Femeșiu 6 fl., dela d. paroch din Lapuoș Petru Dan 1 fl. Suma 7 fl. v. a.

e) Pe lista Nr. 769 a d-lui docente Simeonu Moldovanu din Betlenu p. t. dd: d-sa 1 fl. Ioan H. Buteanu teolog în seminarulu din Budapesta 50 cr., Simeonu Popanu preot în Figa 1 fl., Teodoru Czibocu proprietaru în Șicu-Odorheiu 1 fl. Mich. Tecariu cancelistu pretorialu în Betlenu 1 fl. Procopiu Motentanu docente în Figa 50 cr., Gregoriu Rocneanu cantoru în Betlenu 30 cr., Ioan Mureșanu docente în Șinteregu 50 cr., Gabr. Pop preot în Beidiu 25 cr., Georgiu Nedelea mėsariu în Betlenu 50 cr., Georgiu Chirtoșiu sodalu de croitoru în Betlenu 50 cr., Georgiu Ciura diurnistu judecătoreșcu în Betlenu 1 fl., Ludovica Diaganu diletanta teatralista în Betlenu 20 cr., Ioan I. Diaganu docente în Malinu 50 cr., Vasiliu Chitia economii în Betlenu 20 cr., Teodora Chitia nevasta în Betlenu 10 cr. (Va urma.)

Cursul la bursa de Viena din 5 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.10	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de aur 4%	91.40	Despăgubire p. dijma de vin ungar	99.50
Rentă de hârtie 5%	88.40	Imprumutul cu premiu ungar	114.60
Imprumutul căilor ferate ungare	142.80	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	114.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungar (1-ma emisiune)	96.75	Renta de hârtie austriacă	80.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungar (2-a emisiune)	117.50	Renta de arg. austr.	81.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungar (3-a emisiune)	102.20	Renta de aur austr.	103.15
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.20
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
Bonuri rurale Banat-Timiuș	101.—	Act. băncii de credit ungar	304.75
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Act. băncii de credit austr.	303.75
Bonuri rurale transilvane	101.25	Argintul — Galbin împărătesc	5.76
		Napoleon-d'ori	9.67 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Iunie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93 1/2	vend.	94 3/4
Renta rom. amort. (5%)		93 1/4		95 1/2
convert. (6%)		96 1/2		97 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 l.)		33		33 1/2
Credit fonc. rural (7%)		102 1/2		105 1/2
„ „ (5%)		90		93
„ „ urban (7%)		101		105
„ „ (6%)		97 1/2		101
„ „ (5%)		87 1/2		90 1/2
Banca națională a României		13.89		—
Ac. de asig. Dacia-Rom.		328.		—
„ „ Națională		235.		236 1/2
Aur		4.55.		5. 1/6
Bancnote austriace contra aur		2.07.		2.09

Cursul pieței Brașov

din 7 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump.	9.24	Vend.	9.26
Argint românesc		9.20		9.24
Napoleon-d'ori		9.67		9.69
Lire turcesc		10.90		10.98
Imperiali		9.90		9.96
Galbeni		5.63		5.67
Scrisurile fonc. „Albina”		100.50		101.50
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe un jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c. sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcatu dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à „ — „ 10

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 ori 10%

„ „ „ 5—8 „ 15%

„ „ „ 9—11 „ 20%

„ „ „ 12—15 „ 30%

„ „ „ 16—20 „ 40%

Dela 20 de repetiri în sus 50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 1/13 Mai 1884.

Crâșnicul Zevedeu Cădelniță

în sinodul archidieceșan din strada Măcelarilor.

„Calicul” din 1 August a. c. va tracta eschisivu despre experințele crâșnicului Zevedeu Cădelniță, câștigate în sinodul archidieceșan gr. or. din Sibiu și va fi îndoit mai mare, decât numerii ordinari.

Abonații „Calicului” vor primi acestu număr extraordinariu în condițiunile abonamentului anualu său semestralu. Deschidem însă pentru acestu număr, redigiatu de Urzică Scandalografescu, unu abonamentu specialu, cu prețulu de 30 cr. său 70 bani și destinam întregu venitul curatu, în părți egale pentru:

I. Societatea „Concordia” din Blaj;

II. Premii în favorul „Chorurilor plugarilor români din Ungaria și Banat.”

Abonamentele la acestu număr extraordinaru la „Calicul” se pot face la ori-care librărie din țeră și străinătate său dea-dreptulu la noi, până în 8 August st. n.

Totodată deschidem unu nou abonamentu la „Calicul” pe alu doilea semestru 1884, cu 1 fl. 50 cr. său 3.50 franci. Esemplare complete dela începutulu anului costă 3 fl. său 7 franci.

Din anul 1883 mai posedem 24 esemplare complete à 1 fl. 50 cr. său 3.50 franci.

Cei ce voiți a rîde, prenumerați „Calicul,” și care nu va rîde, ac-lă-i matură de sapă și lopată.

Colectanții de abonamente primesc unu rabat de 10%.

Administrațiunea „Calicului.”

BĂCĂNIA
MUNTEANŪ & MINCOVICI
BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.

Firma MunteanŪ & MincovicŪ recomăndă on. publică băcănia din „Tergul Flosului” și filiala loră din „Strada Teatrului,” fiindu bine asortate cu totu felulu de articole de coloniale, delicatese de vinuri străine și indigene, precum și cu totu felulu de ape minerale. Tot deodată aduce la cunoscința on. publică, că cu începerea sesonulu de băi (3/15 Iunie) a. c. va deschide érăși o Filială la Băile din Tușnadu (totu în vechiulu localu în casele D-lui Kanapassek).

Numita firmă crede că va satisface pe deplin cerințele on. publică brașovenă și ale on. óspeți dela băi, atātu prin calitatea mărfurilor câtu și prin prețurile sale moderate.

BĂCĂNIA
MUNTEANŪ & MINCOVICI
BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.